

[Bollmann]

tebreve, med stadig faldende kurser både for obligationer og pantebreve.

Redegørelsen er jo ret omfattende, og der vil naturligvis være spørgsmål, jeg ikke kan omtale her, men jeg vil gerne sige, at det ikke betyder, CD er enig med regeringen i disse ting.

Til afslutning blot dette: CD ønsker en skattereform, hvor man for det første får en helt anden ejerboligbeskatning end her skitseret. For det andet en mere erhvervs- og opsparingsvenlig reform, der i det mindste må vurdere erhvervslivets skatteproblemer i sammenhæng. For det tredje en opgivelse af den udjævningspolitik, som vi i forvejen kender i skattesystemet og i øvrigt mange andre steder i samfundet. Endelig en anden finansiering af de gode ting, der som nævnt også er i forslaget, altså forhøjelse af bundgrænse og proportionalstræk.

Hvis der i befolkningen skal skabes forståelse for en omlægning af skattesystemet, må en reform indebære, at alle får lempelser, større eller mindre, i den direkte beskatning, og så er det simpelt hen nødvendigt, at det resterende provenu hentes hjem over de indirekte skatter, nemlig ved en momsforhøjelse.

Må jeg til allersidst bemærke, at når man nu skal igennem en meget omfattende debat om beskatningen af ejerboliger fra 1. januar 1980, er der al mulig grund til at undgå stigninger i 1979 og grund til simpelt hen at fastfryse både lejeværdi og amtskommunale grundskatter, således at ingen i kroner og øre kommer til at betale mere i 1979 end i 1978.

Ole Olsen (SF):

Folketinget har jo ventet længe på den redegørelse, vi nu har fået – den har været efterlyst utallige gange – og derfor er det da rimeligt og naturligt at begynde med en end- og meget varm tak til skatte- og afgiftsministeren for, at der endelig er blevet barslet. Om det så er en mus, vil vise sig senere. Jeg vil altså sige tak for, at den er kommet. Jeg håber – jeg læser den i hvert fald på den måde – at dette er et oplæg til forhandlinger, at det ikke er noget ultimatum fra regeringens side, men ting, vi kan snakke om.

Jeg skal begynde med at sige, at der er mange gode enkeltheder i den og også en del meget grimme skønhedspletter. Jeg synes, det er naturligt, at man trækker begge dele frem

i dag, og selv om den kritik, jeg vil komme med, nok bliver kraftig somme tider, er det bestemt ikke ment sådan, at der ikke er mere at snakke om. Det er der fra vores side, vi håber, det er et oplæg, sådan at vi faktisk kan komme videre og få lavet den skattereform, som i hvert fald en række af partierne her i folketinget er enige om det er en nødvendighed vi får lavet.

Jeg havde egentlig tænkt mig udelukkende at holde mig til selve skattereformen – man skal holde sig til emnet – men jeg kunne ikke undgå at høre hr. Glensgård, og det er jo altid interessant. Jeg er kommet til at tænke på, at min forhenværende partifælle hr. Poul Dam engang havde en drøm, som han refererede her fra talerstolen, om, hvordan samfundet ville være, hvis fremskridtssamfundet blev gennemført. Det lignede ikke helt det, hr. Glensgård sagde. Jeg kan ikke huske alle detaljerne, men det var noget med, at da Poul Dam vågnede om morgenen og fremskridtspartiet havde overtaget magten, var Det kgl. Teater lavet om til parkeringshus, der var ingen offentlige transportmidler osv. osv. osv.

Hr. Glensgård forsøger at bilde folk ind, at det er til lønmodtagernes fordel, at fremskridtssamfundet bliver gennemført. Jeg tror nok, at i forhold til den uenighed, som jeg og mit parti har og som jeg ved socialdemokratiet har med fremskridtspartiet, er de uenigheder, der er mellem os andre, små, når det kommer til stykket. Jeg synes lige, det skal med – der skal forhandles her – og jeg synes, det er godt, at fremskridtspartiet har placeret sig på forhånd i en position, så at man kan sige, der overhovedet intet er at snakke med fremskridtspartiet om. Jeg håber, regeringen og socialdemokratiet har skrevet sig bag øret i dag, at hr. Glensgård på forhånd har sagt fra; der er ingen grund til at tale med fremskridtspartiet om en skattereform.

Som sagt synes jeg, der er nogle fremragende enkeltheder i det oplæg, regeringen kommer med, og jeg kan have svært ved at vurdere, om jeg skal begynde med det gode eller jeg skal begynde med det onde. Hvad er venligst? Jeg vil helst være venlig, så jeg har fundet ud af, at det måske var bedst at begynde med de gode ting, som er deri. Der er flere end dem, jeg nævner, men der er enkeltpunkter, jeg synes skal trækkes frem, som